

heden paa de Ting, der foregaa Sonden Aa. Skal Venskabet mellem Danmark og Tyskland kunne udvikles paa ret Vis, maa det forventes, at der sker en Forandring med Hensyn til de Politiforanstaltninger overfor danske Undersaatter, som vi saa ofte høre om fra den anden Side Grænsen, ligesom ogsaa en lempelig Løsning af Optantspørgsmaalet maa finde Sted. Vi haabe, at denne Erkendelse maa vinde frem indenfor det tyske Riges Styrelse. Det vil tilvisse glæde det høje Ting her og med det hele det danske Folk, om vi maatte erfare, at saadant tør ventes som praktisk Udslag af et voksende Venskabsforhold mellem Tyskland og Danmark.

Vi ønske og tilstræbe Venskab saavel mod Syd som mod Vest, og naar jeg nu vender Tanken mod Vest, kan jeg ikke tilbageholde en Beklagelse over de mærkelige Ytringer, som ere fremkomne, og for hvilke to af vore mest kendte Navne hæfte. Lad mig atter minde om, at Nabovenskabet ikke maa udvikles paa Bekostning af vor Selvhævdelse, men det er ikke Selvhævdelse at tage til Orde for, at Danmarks Betryggelse i Fremtiden naturligt maa søges i Englands Beskyttelse og Overhøjhedsret over vort Folk og vort Land. Det er ikke Selvhævdelse, og det er ikke — *Neutralitet*, og derfor skal det siges her, at det, som blev skrevet, og skrevet netop med Flaadebesøgene for Øje og i denne Anledning, er ikke Udtryk for dansk Folkevillie, lige saa lidt som det er Udtryk for de ledende Tanker hos dem, der sidde ved Statsroret og bære Ansvaret for Retningen af vort Lands Politik udadtil som indadtil.

K. M. Klausen: Det sidst aflagte Statsregnskab viser, som vi alle sikkert vide, et Underskud paa 2₂ Mill., det vil sige næsten dobbelt saa stort, som den Finanslov udviste, hvoraf det er fremgaaet. I de nærmest foregaaende Aar er Bevægelsen jo gaaet i den modsatte Retning, idet Statsregnskaberne have vist sig ofte endog betydeligt gunstigere end de paagældende Finanslovsforslag. Jeg skal saaledes minde om, at Finanslovsforslaget for 1903—04 fremviste et Underskud paa 4³/₄ Mill., men da Statsregnskabet kom, var dette forvandelt til et Overskud paa 1₂ Mill. At Statsregnskabet i Aar viser et ugunstigere Resultat, fremdrager jeg ikke her for dermed at rette nogen Bebrejdelse mod Administrationen, thi Administrationen kan ikke helt ud være raadende herover. Det kan afhænge af mange forskellige Forhold

og Omstændigheder, som det ikke staar i Administrationens Magt at ændre eller forhindre.

Den højtærede Minister fremhævede disse Ting i sin Tale ved Finanslovens Forelæggelse og nævnte adskillige Grunde, der vare medvirkende til, at dette Resultat var fremkommet. En af de Grunde, han fremførte, var den, at Understøttelserne til Alderdomsforsørgelse vare betydelig overskredne, nemlig med et Beløb af 1,340,000 Kr. Det bør vi ikke være kedede af. Jeg anser det tværtimod for et meget heldigt Tegn, at disse Bevillinger ere overskredne; det vidner om, at omkring i Kommunerne begynder der at gøre sig et andet Syn gældende med Hensyn til de Understøttelser, der uddeles til de gamle. Det er ogsaa sikkert nødvendigt, at der maa komme et saadant Omslag ude i Kommunerne. Thi i mange Tilfælde have disse Understøttelser til de gamle været overordentlig karrige. Jeg skal fra den sidste Tid nævne et Eksempel, som har været omtalt i jyske Blade. Det drejer sig om en Kommuneovre i Jylland, hvor man havde tilstillet et gammelt Ægtepar — en Mand paa 63 Aar tilligemed hans Hustru — en Alderdomsunderstøttelse paa 100 Kr. aarlig. Det oplystes, at Mandens Syn var meget svækket, at han led af Mavesygdom og var ude af Stand til at fortjene noget, og at Konen havde haft en ringe Fortjeneste ved Teglværksarbejde. Nu stod Vinteren for, og de havde derfor ansøgt om at faa den lille Understøttelse forhøjet, men fik Afslag. De ansøgte saa igen, men modtog intet Svar. I sin Fortvivelse over Udsigten til at skulle lide Nød om Vinteren gaar saa Manden hen og hænger sig. Dette vidner om, at et Sogneraad kan se meget smaat paa dette Forhold, og saaledes som Sagen er fremstillet i Pressen forekommer det mig, at det er vedkommende Sogneraad, der har drevet denne gamle Mand i Døden. Det er derfor glædeligt at se Bevillingerne paa dette Omraade overskredne. Man skal netop saa meget som muligt opmuntre til at uddele disse Understøttelser rigeligere, end hidtil har været Tilfældet.

Der er en anden Grund, hvorfor Statsregnskaberne viste sig ugunstigere end den tilsvarende Finanslov, nemlig den, at Bevillingerne til offentlige Arbejder næsten vare blevne opbrugte. Det er noget nyt for os. I mange Aar har det været saaledes, at der paa disse Bevillinger blev sparet meget betydelige Beløb, 6—7—8—9 Mill. Kroner. Det giver naturligvis et flot Re-